

HANDHAVINGSCOLLEGE

ARREST

van 20 april 2023 met nummer
in de zaak met rolnummer

Verzoekende partij

met woonplaatskeuze te

Verwerende partij

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, ten verzoeken van de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, voor wie bij delegatie optreedt: de gewestelijke entiteit (het Departement Omgeving - afdeling Handhaving)

vertegenwoordigd door mevrouw
afdelingshoofd, met kantoor te

I. Voorwerp van het beroep

Verzoekende partij vordert met een brief van 3 november 2022 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke entiteit van 13 oktober 2022 met nummer waarmee haar een alternatieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd van 200 euro wegens schending van artikel 12, §1 van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (hierna: Materialendecreet) en van artikel 6.11.1 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna: VLAREM II). Er wordt haar met name verweten dat ze snoeiafval heeft verbrand in open lucht.

II. Rechtspleging

Met een beschikking van 3 februari 2023 stelt de voorzitter van het College vast dat het beroep op het eerste gezicht alleen korte debatten vereist. Verzoekende partij dient een nota met opmerkingen in.

Partijen worden opgeroepen voor de openbare zitting van 23 maart 2023. Ze verschijnen niet op de zitting, hoewel ze behoorlijk zijn opgeroepen.

III. Feiten

1.

Op 9 april 2022 stellen twee inspecteurs van de politiezone (hierna: verbalisant) in vast dat verzoekende partij snoeiafval verbrandde in een cirkelvormig metalen vat met een hoogte en een doorsnede van ongeveer één meter, maar dat de brandweer het vuur ondertussen heeft gedoofd. Deze vaststellingen worden opgenomen in het aanvankelijk proces-verbaal nr. van 10 april 2022, dat wordt afgesloten op 25 april 2022 en op 3 mei 2022 wordt verstuurd aan de procureur des Konings.

2.

Op 17 mei 2022 ontvangt de gewestelijke entiteit de melding van de procureur des Konings van 5 mei 2022 dat het milieumisdrijf niet strafrechtelijk zal worden behandeld.

3.

Op 1 juni 2022 brengt de gewestelijke entiteit verzoekende partij op de hoogte van haar voornemen om een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen. Ze wijst haar daarbij op de mogelijkheid van een bestuurlijke transactie mits betaling van 160 euro (artikel 6.4.36, §3 DABM). Ze nodigt haar ook uit om bij gebreke van tijdige en volledige betaling van de voorgestelde geldsom een schriftelijk verweer mee te delen, eventueel vergezeld van een vraag tot hoorzitting, en biedt haar de mogelijkheid om inzage te vragen in het administratief dossier.

Verzoekende partij gaat niet over tot betaling en bezorgt op 14 juni 2022 een schriftelijk verweer aan de gewestelijke entiteit, waarbij ze niet vraagt om te worden gehoord.

4.

Op 13 oktober 2022 legt de gewestelijke entiteit een geldboete op, waarvan verzoekende partij met een aangetekende brief van 18 oktober 2022 in kennis wordt gesteld. Dat is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de behandeling in korte debatten

1.

Een zaak is redelijkerwijze maar vatbaar voor behandeling in korte debatten als de gegevens zo duidelijk zijn dat het bij de eerste lezing meteen aannemelijk is dat daarop een vernietiging of een verwerping moet volgen, zonder dat een diepgaand of omstandig onderzoek noodzakelijk is.

2.

De voorzitter van het College stelt in de beschikking van 6 mei 2021 vast dat de behandeling van de zaak in aanmerking komt voor de behandeling via korte debatten. Partijen uiten hiertegen geen bezwaar. De zaak kan worden behandeld via korte debatten, gelet op de aard hiervan.

V. Ontvankelijkheid van het beroep – schending artikel 15, 4° Procedurebesluit

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat ze een buxus heeft verbrand omdat het voor haar praktisch moeilijk is om snoeiafval naar het containerpark te brengen, terwijl het verbranden van snoeiafval een milieuvriendelijke manier is om dit te verwijderen. Ze stelt dat ze is opgegroeid met een open haard en nog altijd gezond is. Ze uit kritiek op de persoon die de brand vermoedelijk meldde aan de hulpdiensten en wijst op het karakter van deze persoon en op het feit dat hij het zelf niet nauw neemt met de regelgeving.

2.

Verzoekende partij stelt in haar 'nota korte debatten' nog dat ze enkel een kleine buxus in een ton heeft verbrand, nadat ze deze eerst in stukken had geknipt, waardoor er amper vuur is ontstaan en de brandweer een emmer water heeft gebruikt om te blussen.

Beoordeling door het College

1.

Verzoekende partij dient in het verzoekschrift verplicht minstens één ontvankelijk middel aan te voeren, bij gebreke waarvan de vordering onontvankelijk is, terwijl de niet-naleving van deze vereiste naderhand niet kan worden geregulariseerd (artikel 17 DBRC-decreet in samenlezing met artikel 15, 4° Procedurebesluit). Een middel bestaat uit een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel en van de wijze waarop deze rechtsregel of dit rechtsbeginsel volgens verzoekende partij wordt geschonden. De vereiste dat het verzoekschrift een uiteenzetting dient te bevatten van de feiten en de middelen impliceert niet dat verzoekende partij expliciet de rechtsregels of rechtsbeginselen moet vermelden die volgens haar door de bestreden beslissing worden geschonden. Het is enkel noodzakelijk dat de uiteenzetting in het verzoekschrift het voor het College in het kader van zijn legaliteitstoetsing, en voor verwerende partij in het kader van haar verdediging, mogelijk maakt duidelijk te begrijpen wat de bestreden beslissing wordt verweten. Het College vernietigt de bestreden beslissing wanneer deze onregelmatig is omwille van de schending van een rechtsregel of algemeen rechtsbeginsel (artikel 35 DBRC-decreet).

2.

Verzoekende partij voert in haar verzoekschrift geen middelen aan. Ze beperkt zich tot een opsomming van meerdere feiten en bedenkingen, die verband houden met het volgens haar beperkt milieuhinderlijk karakter van het verbranden van snoeiafval in open lucht en met de identiteit van de persoon die de brand vermoedelijk aan de hulpdiensten heeft gemeld. Ze zet echter niet duidelijk uiteen om welke reden deze bedenkingen volgens haar een schending impliceren van rechtsregels of -beginselen en hierdoor moeten leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing. Ze voert daarbij op zich geen betwisting over de beoordeling door de gewestelijke entiteit van de toerekenbaarheid van het milieumisdrijf en de hoogte van de geldboete, zodat ze niet aantoont dat deze beoordeling onzorgvuldig en foutief of kennelijk onredelijk is. Haar opmerking dat het verbranden van snoeiafval, ook in vergelijking met het afvoeren hiervan naar een recyclagepark, weinig tot geen milieuhinder veroorzaakt, doet geen afbreuk aan het bestaan van het milieumisdrijf. Ze maakt overigens abstractie van de overwegingen hierover in de bestreden beslissing bij de beoordeling van de ernst van de feiten, waarbij wordt gewezen op de nefaste impact van illegale afvalverbranding voor het leefmilieu en de menselijke gezondheid. Haar kritiek op de handelwijze van de persoon die de brand vermoedelijk aan de hulpdiensten heeft gemeld is niet relevant voor de beoordeling van de toerekenbaarheid van het milieumisdrijf en de begroting van de boete.

VI. Beslissing

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De kosten van het beroep, begroot op 100 euro rolrecht, zijn ten laste van verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 20 april 2023 door:

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,